

ดินสอกับยางลบ...มิตรภาพที่ดี จำแต่สิ่งที่ดี

นำเสนอเมื่อ : 3 ก.ย. 2552

ดินสอกับยางลบ

มีดินสอที่เขียนอย่างไรก็ไม่มีวันหมดอยู่แห่งหนึ่ง
มียางลบที่ลบอย่างไรก็ไม่มีวันหมดอยู่ก่อนหนึ่ง

ดินสอแห่งนั้นเป็นเพื่อนกับยางลบก่อนนั้น ทั้งคู่ไปไหนมาไหนด้วยกันทำอะไร

ด้วยกัน หน้าที่ของดินสอก็คือเขียน มันจึงเขียนทุกที่ทุกอย่างเสมอตลอดเวลา

ที่อยู่กับยางลบ หน้าที่ของยางลบก็คือลบ มันจึงลบทุกอย่างที่ดินสอเขียนทุกที่

ทุกเวลา

เวลาผ่านไปนานหลายสิบปี ทุกอย่างก็ยังคงดำเนินเหมือนเดิมเรื่อยมา จนกระทั่ง
ดินสอเอ๋ยกับยางลบบว่า "เรากับนายคงอยู่ด้วยกันไม่ได้แล้ว"
ยางลบจึงถามว่า "ทำไมล่ะ"
ดินสอจึงตอบกลับไปว่า "ก็เราเขียนนายลบแล้วมันก็ไม่เหลืออะไรเลย"
ยางลบจึงเถียงว่า "เราทำตามหน้าที่ของเราเราไม่ผิด"
ทั้งคู่จึงแยกทางกัน

ดินสอพอแยกทางกับยางลบมันก็ดีใจที่สามารถเขียนอะไรได้ตามใจมัน

แต่พอเวลาผ่านไปมันเริ่มเขียนผิด ข้อความที่สวยๆที่มันเคยเขียนได้ก็สกปรก

มีแต่รอยขีดทึงเต็มไปหมด มันคิดถึงยางลบจับใจ

ฝ่ายยางลบบพอแยกทางกับดินสอมันก็ดีใจที่ตัวมันไม่ต้องเบื่อนอีกต่อไป

พอเวลาผ่านไปมันกลับใช้ชีวิตอย่างไร้ค่า เพราะไม่มีอะไรให้ลบ มันคิดถึง

ดินสอจับใจ ทั้งคู่จึงกลับมาอยู่ด้วยกันใหม่คราวนี้ดินสอเขียนน้อยลง

เขียนแต่สิ่งที่ดี ส่วนยางลบก็ลบเฉพาะที่ดินสอเขียนผิดเท่านั้น

ถ้าเปรียบเทียบเขียนเป็นการจำ ดินสอในตอนแรกก็จำทุกเรื่องทั้งดีและไม่ดี
แต่พอเวลาเปลี่ยนไปมันก็หัดเลือกจำแต่ สิ่งดีๆเท่านั้น
ส่วนการลบเปรียบเหมือนการลืม ยางลบในตอนแรกก็ลบทุกอย่าง ทั้งดีและไม่ดี

แต่ทุกครั้งที่ลืมตัวมันก็จะสกปรก

แต่ตอนหลังมันเลือกลบแต่เรื่องไม่ดี หรือคือการให้อภัยนั่นเอง

ฉะนั้นการเปรียบเทียบเดินทางของทั้งคู่จุดมิตรภาพ คือ การจำแต่สิ่งดีๆ

และลืมในสิ่งที่อาจผิดพลาดบ้าง

